

ningsmyndighed, der er berettiget til at videregive en oplysning, i almindelighed også er forpligtet til – på begæring fra en anden forvaltningsmyndighed – at videregive oplysningen.

3.1.4. Forholdet mellem forvaltningsloven og persondataloven

Persondatalovens regler om videregivelse af personoplysninger er udtryk for en specialregulering i forhold til forvaltningslovens regler om videregivelse af oplysninger. Persondatalovens regler fortrænger således efter omstændighederne reglerne om videregivelse i forvaltningslovens kapitel 8.

Forvaltningsloven gælder generelt for forvaltningsmyndigheders videregivelse af oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder, uanset hvordan videregivelsen sker.

Persondataloven gælder som nævnt i pkt. 3.1.3. ovenfor for behandling af personoplysninger, der sker elektronisk. Persondataloven gælder endvidere, hvis den pågældende oplysning skal indgå i et manuelt register – f.eks. hvis personoplysninger systematiseres i et kartotek eller en fortegnelse, der er papirbaseret.

Ved vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt en videregivelse skal bedømmes efter forvaltningsloven eller persondataloven, er måden, hvorpå personoplysningerne opbevares samt videregives, således afgørende. Der kan om spørgsmålet nærmere henvises til Kristian Korfits Nielsen og Henrik Waaben, *Lov om behandling af personoplysninger med kommentarer* (2001), side 482 ff.

3.1.5. Regler i anden lovgivning om udveksling af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder

Lovgivningen indeholder – udover de almindelige regler i forvaltningsloven og persondataloven – en række særlige regler om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder. Disse regler kan ses som udtryk for, at der i de pågældende sammenhænge har foreligget væsentlige grunde til at fravige de nævnte almindelige regler.

Af betydning for Politiets Efterretningstjenestes virksomhed kan nævnes udlændingelovens § 45 a.

Efter bestemmelsen i § 45 a, stk. 1, kan Udlændingestyrelsen, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Flygtningenævnet og statsamtene uden udlændingens samtykke videregive oplysninger fra en sag omfattet af udlændingeloven til politiets og forsvarrets efterretningstjenester i det omfang, videregivelsen kan have betydning for tjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver.

Det er endvidere i udlændingelovens § 45 a, stk. 2, fastsat, at tjenesterne uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger om en udlænding til Udlændingestyrelsen, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Flygtningenævnet og statsamtene i det omfang, videregivelsen kan have betydning for disse myndigheders behandling af en sag efter udlændingeloven.

Endelig fremgår det af § 45 a, stk. 3, at efterretningstjenesterne uden udlændingens samtykke indbyrdes kan udveksle oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2.

Af andre bestemmelser, der betyder, at forvaltningsmyndigheder uden samtykke og uden at foretage en konkret interesseafvejning kan indhente oplysninger fra andre myndigheder, kan bl.a. nævnes CPR-lovens § 10, stk. 3, skattekontrollovens § 6 E samt § 11 a, stk. 2, og § 12 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

3.2. Kort om gældende rets betydning for Politiets Efterretningstjenestes adgang til oplysninger

Om betydningen af de gældende forvaltningsretlige regler for Politiets Efterretningstjenestes adgang til oplysninger bemærkes følgende:

I forhold til *udveksling af oplysninger mellem politiets og forsvarrets efterretningstjenester* vil der som følge af karakteren af de to tjenesters opgaver ofte være tale om fortrolige oplysninger. Det betyder, at det i almindelighed vil afhænge af forvaltningslovens § 28, om der kan ske videregivelse af de pågældende oplysninger.

Af gennemgangen under pkt. 3.1.2. ovenfor følger, at der i den forbindelse skal foretages en sondring mellem almindeligt fortrolige oplysninger og oplysninger om rent private forhold, da betingelserne for videregivelse af de to kategorier af fortrolige oplysninger efter forvaltningslovens § 28 er forskellige. Bestemmelsen i § 28 vil imidlertid – både for almindeligt fortrolige oplysninger og for oplysninger om rent private forhold – i denne sammenhæng føre til, at der skal foretages en konkret vurdering af, med hvilken styrke hensynet til f.eks. bekæmpelse af terrorisme taler for, at oplysningerne videregives.

Når det drejer sig om Politiets Efterretningstjenestes mulighed for at *indhente oplysninger fra andre dele af den offentlige forvaltning*, vil det navnlig være reglerne i forvaltningsloven eller persondataloven, der har betydning (jf. dog pkt. 3.1.5. ovenfor om bestemmelsen i udlændingelovens § 45 a).

I de tilfælde, hvor det er reglerne i forvaltningsloven, der finder anvendelse, vil spørgsmålet om, hvor-